Metody numeryczne, laboratorium 6. Aproksymacja.

1. Wstęp

Celem tego laboratorium jest przeprowadzenie analizy wybranych cech aproksymacji. W metodach numerycznych aproksymacja oznacza wyznaczenie przybliżenia liczby lub funkcji matematycznej. Funkcja aproksymująca może przybliżać zmienność bardziej złożonej funkcji lub zbioru danych.

Funkcja aproksymująca f_a wyznaczona dla dyskretnego zbioru danych złożonego z argumentów x_i oraz wartości funkcji aproksymowanej $f(x_i)$ może lecz nie musi zachowywać zależność $f_a(x_i) = f(x_i)$. Stanowi to istotną różnicę w porównaniu do interpolacji, która w węzłach interpolacji przyjmuje wartości równe wartościom interpolowanym (wejściowym).

Na tym laboratorium analizowane będą dwa rodzaje aproksymacji:

- aproksymacja wielomianowa,
- aproksymacja trygonometryczna.

Funkcja aproksymacji wielomianowej ma postać (1), gdzie N oznacza rząd aproksymacji.

$$\Phi_p(n) = c_0 + c_1 \cdot n + c_2 \cdot n^2 + \dots + c_N n^N \tag{1}$$

Funkcja aproksymacji trygonometrycznej ma postać (2), gdzie N również oznacza rząd aproksymacji.

$$\Phi_t(n) = c_0 + c_1 \cdot \cos(n) + c_2 \cdot \cos(2n) + \dots + c_N \cos(Nn)$$
(2)

Rząd aproksymacji może być znacznie mniejszy od liczby danych dla których wyznaczana jest funkcja aproksymująca. W tej instrukcji tę liczbę danych oznaczono przez literę M.

2. Zadania do wykonania

- 1. Uczestniczysz w projekcie, którego celem jest stworzenie systemu do pomiarów różnych wielkości fizycznych (temperatura, wilgotność, natężenie dźwięku itp.) oraz mocy sygnału sieci bezprzewodowych (Wi-Fi, Zig-Bee, GSM itp.) wewnątrz pomieszczeń. System składa się z:
  - drona wyposażonego w odpowiednie czujniki,
  - systemu lokalizacji drona (3 anteny, położenie drona jest wyznaczane poprzez pomiar mocy sygnału z każdej z anten),
  - serwera zbierającego dane pomiarowe. Na bazie wyznaczonej trajektorii drona tworzona
    jest mapa rozkładu danej wielkości (np. mocy sygnału Wi-Fi) wewnątrz badanego pomieszczenia.
- 2. Dron określa swoje położenie w równych odstępach czasu bazując na systemie lokalizacji, jednak proces ten jest obarczony błędem ok. 5%. Jego symulowane położenie mierzone w krótkich odstępach czasu zawiera plik **trajektoria1.mat**, który został udostępniony na stronie kursu na portalu eNauczanie w pliku laboratorium6_kody.zip. Kod realizujący zadanie opisane w tym punkcie można dodać do udostępnionego pliku zadanie2.m. Na wstępie wykreśl położenie drona stosując polecenia **plot3**(x,y,z,'o'), **grid** on, **axis** equal. Wektor n o długości M zawiera chwile czasu, w których była wyznaczana pozycja drona. Wektory x, y, z określają położenie drona wyrażone w **metrach**. Otrzymany w tym punkcie wykres nie musi zostać zapisany do pliku png (nie jest wymagany w sprawozdaniu).

- 3. Twoje główne zadanie polega na wyznaczeniu postaci funkcji przybliżającej położenie drona. Czy lepiej jest w takiej sytuacji korzystać z interpolacji, czy aproksymacji? Odpowiedź na to pytanie, wraz z uzasadnieniem, zapisz w pliku tekstowym o nazwie zadanie3.txt.
- 4. Do aproksymacji położenia drona zastosuj aproksymację wielomianową, której rząd wynosi 60. Początek wymaganych w tym punkcie obliczeń znajduje się w komentarzu zawartym w pliku zadanie2.m, w którym aproksymacja współrzędnej x położenia drona jest wyznaczona przez wywołanie xa = aproksymacjaWielomianowa (n, x, N). W kolejnych obliczeniach należy aproksymować współrzędne y oraz z położenia drona.

Przedstaw na jednym wykresie trajektorię drona bazującą na lokalizacji (zastosuj polecenie plot3(x,y,z,'o')) i aproksymowaną (polecenie plot3(_,_,'g','lineWidth',4), podkreślenia zastąp nazwami odpowiednich zmiennych). Dodanie wielu krzywych do jednego wykresu można otrzymać poprzez zastosowanie polecenia hold on pomiędzy wywołaniami plot3. Ten i kolejne wykresy powinny zawierać tytuł (polecenie title) oraz opis osi x i y (polecenia **xlabel**, **ylabel**). Dla wykresów 3d należy również dodać opis osi z (polecenie zlabel). Przy dodawaniu opisu osi wykresów należy pamiętać o jednostkach, np. czy odległość wyrażona jest w metrach czy milimetrach ([m], [mm]). Zapisz otrzymany w tym punkcie wykres w pliku o nazwie zadanie4.png.

5. Osoba z zespołu odpowiedzialna za testy systemu zauważyła, że dla trajektorii o mniejszej liczbie węzłów pomiarowych (większych odstępach czasu) algorytm powoduje powstawanie dużych błedów. Twoje kolejne zadanie polega na znalezieniu takiego N, przy którym bład określenia lokalizacji drona jest najmniejszy, w sytuacji gdy wykonano tylko 151 pomiarów.

Wykreśl położenie drona (lokalizacja i aproksymacja, analogicznie jak w zadaniu 4) dla danych z pliku **trajektoria2.mat** oraz dla rzędu aproksymacji N = 60. Zapisz wykres w pliku o nazwie zadanie5a.png.

Do oceny, którego rzędu aproksymacja lepiej przybliża rzeczywistą trajektorię drona można w obliczeniach wyznaczyć wartość błędu średniokwadratowego zdefiniowanego pomiędzy położeniem zmierzonym a aproksymowanym. Błąd ten będzie liczony osobno dla współrzędnych x, y, z, zgodnie ze wzorem (3). Wartość err opisuje średnia odległość trajektorii aproksymowanej od zmierzonej.

$$err = err_x + err_y + err_z (3)$$

$$err = err_x + err_y + err_z$$

$$err_\sigma = \frac{\sqrt{\sum_{i=1}^{M} (\sigma_i - \sigma_i^{apr})^2}}{M}$$
(4)

gdzie $\sigma \in \{x, y, z\},\$

 σ_i oznacza współrzędne zmierzonych lokalizacji drona,

 σ_i^{apr} oznacza współrzędne aproksymowane,

M oznacza liczbę pomiarów lokalizacji drona.

Opracuj wykres błędu err w zależności od rzędu aproksymacji $N \in [1,71]$. Wykres powinien zawierać opis osi oraz tytuł. Zapisz wykres błędu w pliku o nazwie zadanie5b.png.

6. Ostatnie zadanie polega na sprawdzeniu działania aproksymacji trygonometrycznej dla badanego zbioru danych. Na wstępie realizacji tego zadania należy dokończyć implementację aproksymacji trygonometrycznej.

Przy opracowaniu kodu należy uwzględnić poniższe informacje:

- Baza funkcji: $\phi_0(n) = 1$, $\phi_1(n) = \cos(n)$, $\phi_2(n) = \cos(2n)$, ..., $\phi_N(n) = \cos(Nn)$.
- Współczynniki c stosowane w (2) wyznaczane są za pomocą układu równań (5)

$$Sc = t \tag{5}$$

gdzie

$$t_k = \sum_{i=1}^{M} \phi_k(n_i) \cdot x_i \tag{6}$$

$$S_{kl} = \sum_{i=1}^{M} \phi_k(n_i) \cdot \phi_l(n_i) \tag{7}$$

- Postać wektora $m{t}$ jest już wyznaczona w funkcji aproksymacja
Trygonometryczna.
- Należy napisać algorytm generujący macierz S, a następnie użyć odpowiedniej metody do rozwiązania (5) w celu wyznaczenia wektora c.
- Do wyznaczenia macierzy $\boldsymbol{S}$ można zastosować dwie pętle, które będą iterować po wierszach i kolumnach tej macierzy. Ze względów wydajnościowych warto w pętli wewnętrznej zastosować polecenie $\boldsymbol{sum}$, podobnie jak to zostało określone przy wyznaczaniu $\boldsymbol{t}$ w funkcji aproksymacjaTrygonometryczna.

W ramach realizacji tego zadania należy wykonać następujące prace:

- Opracuj dla aproksymacji trygonometrycznej wykres analogiczny do wykresu zapisanego w pliku zadanie5a.png. Zapisz ten wykres w pliku zadanie6a.png.
- Opracuj dla aproksymacji trygonometrycznej wykres analogiczny do wykresu zapisanego w pliku zadanie5b.png. Zapisz ten wykres w pliku zadanie6b.png.
- Opracuj dla aproksymacji trygonometrycznej wykres analogiczny do wykresu zapisanego w pliku zadanie6a.png, jednak ze zmienioną wartością rzędu, który powinien wynosić 150. Zapisz ten wykres w pliku zadanie6c.png. W pliku zadanie6.txt zapisz swoje odpowiedzi na następujące pytania:
  - (a) Jaka jest różnica pomiędzy interpolacją danych zawierających 151 wartości oraz ich aproksymacją, gdy rząd aproksymacji wynosi 150?
  - (b) Czy dla aproksymacji trygonometrycznej występuje efekt Rungego?

3. Podsumowanie

Całkowite sprawozdanie z laboratorium 6 powinno zawierać kody, sześć wykresów w formacie png oraz dwa pliki txt. Wymienione pliki należy skompresować do pliku zip oraz przesłać na stronę eNauczanie.